

Sygn. akt IV K 573/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie IV Wydział Karny

w składzie: Przewodniczący: SSR Grzegorz Krysztofiuk

Protokolant: Małgorzata Kozłowska

bez udziału prokuratora, zawiadomiony wokandą.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 lutego 2015 roku oraz w dniu 12 marca 2015 r.

sprawy M. M. (1)

syna L. i J. z domu B.,

urodzonego w dniu (...) w W.

oskarżonego o to, że: w dniu 18.04.2014 r. działając wspólnie i w porozumieniu z P. R. w mieszkaniu mieszczącym się w W. przy ul. (...) przechowywał towar akcyzowy w postaci (...) sztuk papierosów ((...) paczek) różnych marek, bez polskich znaków akcyzy, stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 2 i 6 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 i 4 k.k.s., w zb. z art. 54 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s., gdzie należności z tytułu podatku akcyzowego wynoszą 27.175,00 zł., zaś należne cło wynosi 2002,00 zł., (podatek od towarów i usług (...) wynosi 6976,00 zł),

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

oraz sprawy P. R.

córki A. i M. z domu K.,

urodzonej w dniu (...) w W.

oskarżonej o to, że: w dniu 18.04.2014 r. działając wspólnie i w porozumieniu z M. M. (1) w mieszkaniu mieszczącym się w W. przy ul. (...) przechowywała towar akcyzowy w postaci (...) sztuk papierosów ((...) paczek) różnych marek, bez polskich znaków akcyzy, stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 2 i 6 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 i 4 k.k.s., w zb. z art. 54 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s., gdzie należności z tytułu podatku akcyzowego wynoszą 27.175,00 zł., zaś należne cło wynosi 2002,00 zł., (podatek od towarów i usług (...) wynosi 6976,00 zł),

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

orzeka:

1. oskarżonego M. M. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. skazuje go, a na podstawie 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierza mu karę grzywny w rozmiarze 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych,

2. oskarżoną P. R. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. skazuje ją, a na podstawie 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierza jej

karę grzywny w rozmiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych,

3. na podstawie art. 30 § 6 k.k.s. i art. 31 § 6 k.k.s. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa przedmiotów w postaci (...) ((...)) papierosów ((...) paczek) różnych marek wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych nr 1 pod poz. 1-27 (k. 54 akt sprawy) i zarządza ich zniszczenie,

4. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. na poczet orzeczonych wobec M. M. (1) i P. R. w punktach 1 i 2 wyroku kar grzywny zalicza każdemu z oskarżonych okres pozbawienia wolności w dniu 18.04.2014 r., uznając, że kary grzywny zostały wykonane w wymiarze po dwie stawki dzienne,

5. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. zwalnia oskarżonych od kosztów procesu przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV K 573/14

UZASADNIENIE

W dniu 18 kwietnia 2014 r. w wyniku uzyskania anonimowej informacji dotyczącej przechowywania papierosów nieoznaczonych polskimi znakami akcyzy funkcjonariusze (...) W. IV oraz Urzędu Celnego (...) w Warszawie dokonali czynności przeszukania pomieszczeń mieszkalnych przy ul. (...) w W.. W mieszkaniu zastali oni P. R. oraz R. R.. W pokoju należącym do P. R. ujawniono papierosy różnych marek nieoznaczone polskimi znakami akcyzy w ilości 35520 sztuk, tj. (...) paczek. Zabezpieczone papierosy zostały przekazane funkcjonariuszom Urzędu Celnego (...) w Warszawie. Po dokonaniu przeszukania, w mieszkaniu pojawił się M. M. (1), który oświadczył, że ujawnione papierosy należą do niego. Ujawnione papierosy M. M. (1) przyniósł do mieszkania P. R., aby je przechowała. M. M. (1) zajmował się handlem papierosami bez polskich znaków akcyzy na pobliskim bazarku. P. R. donosiła mu papierosy do sprzedaży.

Następnie, w dniu 18 kwietnia 2014 r. dokonano przeszukania mieszkania przy ul. (...) w W., gdzie zamieszkiwał M. M. (1). W wyniku przeszukania nie ujawniono rzeczy mogących stanowić dowód przestępstwa lub wykroczenia.

Należności podatkowe od ujawnionych w pokoju P. R. papierosów przy nielegalnym ich wprowadzeniu na teren UE wyniosły: 27.175,00 zł – akcyza, 2002,00 zł - cło, 6976,00 zł - podatek od towarów i usług.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie: zeznania świadka D. S. /k. 60v/, częściowo wyjaśnień oskarżonej P. R. /k. 35v-36, 151/, częściowo wyjaśnień oskarżonego M. M. (1) /k. 32v, 151-152/, protokołów zatrzymania osoby /k. 3, 5/, protokołów przeszukania mieszkania /k. 7-10, 20-21/, protokołów przeszukania osoby /k. 11-12, 13-17/, protokołu oględzin rzeczy /k. 23-25/, wyliczenia należności /k. 51/, wykazu dowodów rzeczowych /k. 54/ oraz protokołu taryfikacji celnej i wyceny /k. 56/.

Oskarżona P. R. przesłuchana w toku postępowania przygotowawczego przyznała się do dokonania zarzucanego jej czynu /k. 35v-36/. Oskarżona wyjaśniła, że spotkała M. M. (1) około czterech miesięcy przed datą przeszukania. Był to jej dawny znajomy, który przedstawił się jako A.. M. M. (1) zaproponował jej, aby przechowywała w swoim mieszkaniu przy ul. (...) w W. papierosy, które nie były oznaczone polskimi znakami akcyzy w zamian za wynagrodzenie w wysokości 30 zł dziennie. Kilka razy dziennie zносиła M. M. (1) przechowywane papierosy na bazar przy ul. (...) w W., gdzie oskarżony je sprzedawał. W toku rozprawy oskarżona ponownie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, iż inicjatywa dotycząca przechowywania papierosów pochodziła od M. M. (1) /k. 151/. Zmusiła ją to tego sytuacja finansowa. Sama wychowuje córkę. Podjęła pracę na umowę zlecenie z wynagrodzeniem w kwocie 500 zł miesięcznie. Otrzymuje także alimenty w kwocie 600 zł.

Oskarżony M. M. (1) przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień /k. 32v/. W toku rozprawy oskarżony ponownie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż poprosił go jeden (...) o przechowanie papierosów /k. 151-152/. Nie miał gdzie przechowywać papierosów i poprosił koleżankę, żeby przechowała. Próbował handlować

tymi papierosami. Handlował na bazarze przy bloku. Ten (...) został deportowany, nie zna jego danych. Wcześniej próbował czymś handlować i został złapany, a potem skazany. To też były papierosy. Jest na rencie i chciał sobie dorobić. Zdawał sobie z tego sprawę, że handel i przechowywanie papierosów bez akcyzy jest karane, ale zmusiła go do tego sytuacja finansowa. Nie zdążył zarobić na handlu tymi papierosami. Oskarżona donosiła mu papierosy, a on sprzedawał część tych papierosów.

Oskarżona P. R. nie była karana ani w trakcie postępowania przygotowawczego ani postępowania sądowego /k. 59, 134/. P. R. ma na utrzymaniu córkę, utrzymuje się z alimentów oraz z prac dorywczych. Uzyskuje miesięczny dochód w wysokości 1000-1200 zł. Oskarżona nie była leczona psychiatrycznie ani odwykowo.

Oskarżony M. M. (1) nie był karany w trakcie postępowania przygotowawczego /k. 58/. Oskarżony został na mocy wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy W. z dnia 10 czerwca 2014 r. skazany za czyn z art. 65 § 3 k.k.s. na karę grzywny /k. 131-133/. M. M. (1) utrzymuje się z renty w wysokości 750 zł. Był leczony psychiatrycznie i odwykowo. Stan psychiczny oskarżonego nie znosił ani nie ograniczał jego zdolności rozpoznania znaczenia czynu oraz jego zdolności do pokierowania swoim postępowaniem /k. 144/.

Sąd zważył co następuje:

Okoliczności popełnienia przestępstwa skarbowego przez oskarżonych nie budzą wątpliwości sądu.

Dokonując ustaleń faktycznych sąd oparł się w pierwszej kolejności na protokole przeszukania lokalu przy ul. (...) w W. /k. 7-10/, zeznaniach świadka D. S., tj. funkcjonariusza Policji biorącego udział w czynności przeszukania w/w lokalu mieszkalnego /k. 60v/, protokole oględzin rzeczy /k. 23-25/ oraz na wykazie dowodów rzeczowych /k. 54/. Na tej podstawie sąd ustalił, że w pokoju zajmowanym przez P. R. w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...) w W. oskarżona przechowywała (...) sztuk papierosów (...) paczek) różnych marek, bez polskich znaków akcyzy. Z zeznań świadka D. S. przy tym wynika, że podczas przeszukania lokalu P. R. przyznała, że przechowywała papierosy na prośbę znajomego mężczyzny, który kiedyś przedstawił się jej jako A.. W rzeczywistości był to oskarżony M. M. (1). Nadto oskarżona stwierdziła, iż znosiła papierosy M. M. (1) na dół, gdy ten w tej sprawie dzwonił. Za te czynności otrzymywała 30 zł dziennie. Nadto z zeznań tego świadka wynika, iż po przeszukaniu lokalu do mieszkania wszedł M. M. (1). Mężczyzna przyznał, że znalezione przez funkcjonariuszy papierosy należały do niego i handluje nimi pod blokiem na bazarze. Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne. W toku procesu nie ujawniły się okoliczności podważające prawdziwość jego relacji. Zeznania funkcjonariusza Policji biorącego udział w czynności przeszukania są zbieżne z materiałem dowodowym w postaci protokołu przeszukania lokalu oraz protokołu oględzin ujawnionych w lokalu przedmiotów, a także, częściowo z wyjaśnieniami samych oskarżonych.

Czyniąc ustalenia faktyczne są częściowo oparł się na wyjaśnieniach oskarżonej P. R.. Oskarżona przyznała się do przechowywania papierosów bez polskich znaków akcyzy. Oskarżona przyznała, że przechowywała papierosy przez około cztery miesiące, nie znała źródła ich pochodzenia. P. R. wskazała przy tym, że zrobiła to na prośbę M. M. (1), który przynosił jej do mieszkania papierosy. Kobieta wyjaśniła ponadto, że M. M. (1) sprzedawał papierosy na pobliskim bazarze, a ona mu je zanosila, za co otrzymywała wynagrodzenie. Wyjaśnienia te znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym w zeznaniach D. S., a także częściowo w wyjaśnieniach M. M. (1). W związku z tym sąd uznał, że oskarżona przedstawiła prawdziwy przebieg zdarzenia, w tym opisała rolę swoją oraz drugiego oskarżonego. Sąd nie dał jednak wiary tej części wyjaśnień oskarżonej, w której podniosła ona, że nie miała świadomości, że przechowywanie papierosów bez polskich znaków akcyzy stanowi przestępstwo. Sama zresztą P. R. przyznała, że wiedziała o karalności handlu takimi papierosami. Sąd uznał tym samym, że twierdzenie oskarżonej o braku świadomości stanowi jedynie przyjętą przez nią linię obrony.

Podstawą czynienia ustaleń faktycznych były także wyjaśnienia oskarżonego M. M. (1). Sąd uznał je za wiarygodne jedynie w niewielkiej części, tj. wówczas, gdy znajdowały one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Za polegające na prawdzie sąd uznał twierdzenia oskarżonego dotyczące poproszenia P. R. o przechowanie papierosów bez polskich znaków akcyzy, na co kobieta zgodziła się. Powodem poproszenia o to P. R. był fakt jej zamieszkiwania w pobliżu bazaru, na którym oskarżony sprzedawał papierosy. M. M. (1) złożył odnośnie sprzedaży

papierosów sprzeczne oświadczenia. Początkowo zaprzeczał, aby zajmował się handlem tymi przedmiotami, aby ostatecznie przyznać, że część z nich zdążył sprzedać. Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego odnośnie tej okoliczności za niewiarygodne z uwagi na ich sprzeczność wewnętrzną oraz sprzeczność z zeznaniami D. S. oraz wyjaśnieniami P. R.. Kobieta podała, że oskarżony zgłaszał się do niej, aby przynosiła mu papierosy do sprzedaży. Świadek D. S. zeznał, że oskarżony przyznał się do sprzedawania papierosów. Powyższe oznacza, że mężczyzna zajmował się handlem papierosami, a część z nich sprzedał. Sąd uznał za niewiarygodną także tę część wyjaśnień M. M. (1), w której stwierdził on, że zabezpieczone papierosy zostały mu oddane na przechowanie przez, nieznanego mu z nazwiska, (...). Oskarżony nie potrafił bowiem podać żadnych bliższych okoliczności tego przechowania ani danych osoby, która miała mu oddać papierosy na przechowanie. M. M. (1) nie potrafił także wyjaśnić dlaczego sprzedawał papierosy pomimo, że zostały mu one oddane na przechowanie.

Na podstawie wyliczenia należności /k. 51/ oraz protokołu taryfikacji celnej i wyceny /k. 56/ sąd ustalił, jaka była wartość należności z tytułu nieuiszczonych akcyzy, cła oraz podatku od towarów i usług. Żadna ze stron nie kwestionowała tych wyliczeń w toku postępowania, a sąd nie znalazł podstaw, aby czynić to z urzędu.

Sąd nie znalazł podstaw do podważenia opinii sądowo-psychiatrycznej sporządzonej przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów odnośnie oskarżonego M. M. (1) /k. 144/. Opinię tę należy uznać za jasną, pełną i niesprzeczną. Biegli odpowiedzieli w niej na wszystkie, postawione przez sąd, pytania. Dlatego sąd poczynił na podstawie tego dowodu ustalenia co do poczytalności oskarżonego oraz możliwości wzięcia przez niego udziału w postępowaniu.

Za autentyczne i pomocne w poczynieniu ustaleń faktycznych sąd uznał także pozostałe zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów. Na podstawie protokołów zatrzymania osoby /k. 3, 5/ sąd ustalił przyczynę oraz czas zatrzymania oskarżonych. Na podstawie protokołów przeszukania osoby /k. 11-12, 13-17/ oraz protokołu przeszukania mieszkania M. M. (1) /k. 20-21/ sąd ustalił, iż papierosy bez polskich znaków akcyzy były przechowywane jedynie w pokoju zajmowanym przez P. R.. Na podstawie listy spraw /k. 61-64, 101-106/ sąd ustalił iż, od 2011 r. do chwili zamknięcia przewodu sądowego toczą się lub toczyły przeciwko M. M. (1) inne postępowania dotyczące czynów zabronionych na mocy przepisów kodeksu karnego skarbowego, m.in. o nabywanie, przechowywanie, przewóz, przesyłanie lub przenoszenie wyrobów akcyzowych stanowiących przedmiot czynu zabronionego.

Analiza zgromadzonego i ujawnionego w toku rozprawy głównej materiału dowodowego pozwoliła na stwierdzenie, że oskarżeni dopuścili się przestępstwa skarbowego opisanego w art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. Zgodnie z art. 65 § 1 k.k.s. odpowiedzialności karnej podlega ten, kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64 lub art. 73 k.k.s. lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby akcyzowe przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu. W myśl § 3 tego artykułu, jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych. Zgodnie z art. 63 § 2 i 6 k.k.s., karze podlega ten, kto wbrew przepisom ustawy sprowadza na terytorium kraju wyroby akcyzowe bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy. W myśl zaś art. 53 § 14 k.k.s., mała wartość jest to wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwunastokrotności wysokości minimalnego wynagrodzenia. § 4 tego przepisu stanowi, że pod pojęciem minimalnego wynagrodzenia rozumie się wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie ustawy z dnia 10.10.2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679 ze zm.). Wysokość minimalnego wynagrodzenia w 2014 r. wynosiła 1680 zł brutto. Zgodnie z art. 91 § 1 k.k.s. karze podlega ten kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi towar stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 86–90 § 1 k.k.s., lub pomaga w jego zbyciu albo ten towar przyjmuje lub pomaga w jego ukryciu. Jeżeli kwota należności celnej lub wartość towaru w obrocie z zagranicą, co do którego istnieje reglamentacja pozataryfowa, nie przekracza ustawowego progu, sprawca tego czynu zabronionego podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe (art. 91 § 4 k.k.s.). W myśl art. 86 § 1 i 4 k.k.s. karze podlega ten kto, nie dopełniając ciężącego na nim obowiązku celnego, przywozi z zagranicy lub wywozi za granicę towar bez jego przedstawienia organowi celnemu lub zgłoszenia celnego, przez co naraża należność celną na uszczuplenie. Zgodnie z art. 53 § 6 i 3 k.k.s. ustawowy próg ma miejsce wówczas, gdy kwota uszczuplonej lub narażonej

na uszczuplenie należności publicznoprawnej albo wartość przedmiotu czynu nie przekracza pięciokrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia w czasie jego popełnienia.

Przekładając powyższy wywód prawny na realia niniejszej sprawy wskazać należy, iż oskarżeni P. R. oraz M. M. (1), działając wspólnie i w porozumieniu, przechowywali w dniu 18 kwietnia 2014 r. w mieszkaniu mieszczącym się w W. przy ul. (...) towar akcyzowy w postaci (...) sztuk papierosów ((...) paczek) różnych marek, bez polskich znaków akcyzy. Wskazany towar akcyzowany stanowi przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 1 i 4 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 i 4 k.k.s. Zgodnie z ustaleniami poczynionymi w toku postępowania dowodowego, należności z tytułu akcyzy za ujawnione papierosy wynosiły 27 175,00 zł, a należne cło wyniosło 2002,00 zł. Uznać tym samym należy, iż kwota podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie jest małej wartości. Nie przekroczyła ona bowiem w czasie popełnienia czynu zabronionego dwunastokrotności wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w 2014 r. (1680x200). Kwota należności celnej zaś nie przekroczyła ustawowego progu (1680x5). Oskarżeni działali wspólnie i porozumieniu. M. M. (1) przynosił przez okres około 4 miesięcy paczki papierosów do mieszkania P. R.. Kobieta przyjmowała je i zostawiała w pokoju.

W ocenie sądu oskarżeni mieli świadomość, iż popełniają czyn zabroniony. W sprawie nie ujawniły się żadne okoliczności wyłączające winę oskarżonych. P. R. oraz M. M. (1) mieli zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu oraz pokierowania swoim zachowaniem. Oskarżeni działali umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Chcieli bowiem przechowywać towary akcyzowane sprowadzone do Polski bez oznaczenia znakami akcyzy. Uwadze sądu nie uszło, że to oskarżony M. M. (1) był inicjatorem przestępnego zachowania. To on zapytał P. R., czy zgodzi się przechowywać nielegalne towary akcyzowe u siebie. Kobieta zgodziła się na to, a następnie pomagała mężczyźnie w handlu tymi towarami, dostarczając mu papierosy.

W ocenie sądu czyn oskarżonych był szkodliwy społecznie w stopniu umiarkowany. Dokonując oceny stopnia społecznej szkodliwości sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 7 k.k.s. Oskarżeni naruszyli jednocześnie obowiązki podatkowe oraz celne. Kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego była małej wartości. Kwota należności celnej zaś nie przekroczyła ustawowego progu. Oskarżeni byli świadomi tego, że papierosy, które przechowywali nie posiadały polskich znaków akcyzy oraz że posiadanie i obrót takimi wyrobami jest prawnie zabroniony. Sąd nie uznał za prawdziwe twierdzenie oskarżonej, iż nie zdawała sobie sprawy z faktu, że samo przechowywanie takich wyrobów również stanowi czyn zabroniony. Sąd wziął również pod uwagę, iż przechowywanie przedmiotowych wyrobów trwało przez okres co najmniej kilku miesięcy, że była ich znaczna ilość, a także fakt, że przyczyną przechowywania towarów u P. R. było ich przeznaczenie handlowe. Oskarżeni współdziałali przy zbyciu tych towarów. Kierowali się motywacją materialną. Oboje oskarżeni podnieśli przy tym, iż skłoniła ich do tego ich zła sytuacja majątkowa.

Wymierzając oskarżonym karę grzywny sąd kierował się dyrektywami jej wymiaru określonymi w art. 12 § 2 k.k.s. oraz art. 13 § 1 k.k.s. W przypadku obojga oskarżonych sąd wziął pod uwagę stopień winy oraz umiarkowany stopień społecznej szkodliwości czynu.

W przypadku P. R. sąd wziął pod uwagę w szczególności brak uprzedniej karalności oskarżonej, a następnie wymierzył jej karę 50 stawek dziennych grzywny, tj. w wymiarze zbliżonym do dolnej granicy ustawowego zagrożenia karą za przestępstwo skarbowe z art. 65 § 3 k.k.s. Za obciążające sąd uznał świadome udostępnienie mieszkania przez oskarżoną do przechowywania papierosów nieoznaczonych znakami akcyzy, okres przechowywania papierosów oraz współdziałanie z drugim oskarżonym. Za okoliczność łagodzącą sąd uznał małą wartość narażonego na uszczuplenie podatku, niekaralność oskarżonej, a także to, że nie ona była inicjatorem przestępnego zachowania. Wymierzając karę grzywny sąd uwzględnił również motyw działania oskarżonej związane z jej trudną sytuacją majątkową oraz sposób jej zachowania po ujawnieniu popełnienia czynu zabronionego, w szczególności przyznanie się do popełnienia zarzucanego czynu.

Określając wysokość stawki dziennej sąd kierował się dyrektywami ustalania jej granic określonymi w art. 23 § 3 k.k.s. Zważając na wyjaśnienia oskarżonej dotyczące trudnego stanu majątkowego, utrzymywania się z prac dorywczych

oraz faktu posiadania na utrzymaniu dziecka, sąd ustalił wysokość stawki nieco powyżej dolnej granicy ustalonej w roku 2015 na kwotę 58,33 zł.

W odniesieniu do M. M. (1) sąd wymierzył karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych. Wyższy wymiar kary niż w przypadku oskarżonej P. R. jest uzasadniony okolicznościami popełnienia czynu oraz uprzednią karalnością oskarżonego. To oskarżony zaproponował dokonanie czynu zabronionego oskarżonej. Za obciążające sąd uznał to, że M. M. (1) ponownie popełnił przestępstwo przeciwko obowiązkowi w zakresie podatku akcyzowego, związane z papierosami nieoznaczonymi znakami akcyzy. Za okoliczność łagodzącą sąd uznał małą wartość narażonego na uszczuplenie podatku. Wymierzając karę grzywny sąd uwzględnił również motywy działania oskarżonego związane z jego trudną sytuacją majątkową oraz sposób jego zachowania po popełnieniu czynu, tj. przyznanie się do popełnienia czynu zabronionego.

Określając wysokość stawki dziennej sąd kierował się dyrektywami ustalania jej granic określonymi w art. 23 § 3 k.k.s. Zważając na wyjaśnienia oskarżonego dotyczące trudnej sytuacji majątkowej, sąd ustalił wysokość stawki nieco powyżej dolnej granicy ustalonej w roku 2015 na kwotę 58,33 zł.

Wymierzone kary zdaniem sądu są adekwatne do stopnia zawinienia i szkodliwości społecznej czynu oraz spełnią cele prewencji ogólnej i szczególnej, jak również potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Na podstawie art. 30 § 6 k.k.s. i art. 31 § 6 k.k.s. sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa przedmiotów w postaci (...) papierosów ((...) paczek) różnych marek wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych nr 1 pod poz. 1-27 (k. 54 akt sprawy) i zarządził ich zniszczenie. Orzeczenie tego środka miało charakter obligatoryjny.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. na poczet orzeczonych wobec oskarżonych kar grzywny sąd zaliczył każdemu z oskarżonych okres pozbawienia wolności w dniu 18.04.2014 r., uznając, że kary grzywny zostały wykonane w wymiarze po dwie stawki dzienne.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. sąd zwolnił oskarżonych od kosztów procesu, przejmując je na rachunek Skarbu ze względu na sytuację majątkową oskarżonych, a w szczególności brak zdolności do pokrycia tychże kosztów. Uiszczenie kosztów procesu odbyłoby się bowiem ze znaczną szkodą dla utrzymania oskarżonych.